

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 127. szám

Ára: 50 fillér

Vasárnap, 1957. június 2.

Már válaszfalakat raknak és vakolnak a kőművesek a Mérei utcai új bérházban

Anyaghiány nehezíti a nagykörúti sarki bérház építését

A Nagykörúton épülő bérházak már az első emeleti falain dolgoznak a Csongrád megyei Építőipari Vállalat kőművesei. Harminckét lakás — ebből harminc kétszobás, két darab egyszobás — épül itt. A földszinten gyümölcs- és zöldséges üzlet, a cipész ksz egyik részlege, a házkezelő iroda, Patyolat fiók, valamint orvosi rendelő szolgálja majd az itt lakók kényelmét.

Jelenleg az építkezésen huszonnégy ember dolgozik. Lassan halad a munka, anyaghiánnyal küszködik az építővállalat. Éppen ezért szükségesnek tartjuk elmondani, hogy ez éven

— tervek szerint — egy-millió forint értékű anyagot építenek a bérházba.

Ez az anyag körülbelül a második emeletig lesz elég. Miért nem fejezik be a bérház építését ez éven? — kérdezhetik a lakásigénylők joggal. Azért, mert tervszerűen építjük a lakásokat. A meglévő anyag alapján készülnek a tervek.

Szeged lakásépítési tervében pedig még ez évben újabb építkezésekre van kilátás, legalább is új építkezések alapozására.

A Mérei utcában is épül egy bérház. Itt már a tetőn dolgoznak. A kéményeket rakják, a tetőt lécelik. Az épület első emeletének lakásait vakolják, a harmadik emeleten a válaszfalakat rakják.

A Mérei utcai bérházban harminckét szoba-konyhamosdófülkés és hat garzon

lakás — szoba, WC, főzőfülke — épül.

Az építők és az építetők is szeretnék átadni — a munka jelenlegi állása alapján — szeptemberben a bérházat. Sajnos, ez nem rajtuk múlik, az anyaghiány, előre nem látott akadályok könnyen áthúzhatják ezt az elképzelést.

Milyen igazságügyi vonatkozású törvényjavaslatok kerülnek az országgyűlés elé?

Szombaton az Igazságügy-minisztériumban dr. Nezvál Ferenc igazságügyminiszter sajtótájékoztatót tartott. Bevezetőben vázolta azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az igazságügyi szervek a párt, a kormány céljainak megvalósítása, a közbiztonság és a nyugalom megteremtése, a jogrend teljes helyreállítása érdekében az utóbbi hónapokban tettek, majd a jogalkotás terén soronkövetkező feladatokról szólt.

Elmondotta, hogy az országgyűlés hétfőn kezdődő ülésén három törvényjavaslatot vitatnak meg. Ezek: az

állampolgárságról, a magyar állampolgárnak külföldi állampolgárral való házasságkötéséről és az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló javaslatok.

Beszámolt ezután a miniszter arról, hogy a minisztériumban elkészítettek két törvényrejtő rendelettervezetet is, s ezeket — elfogadásuk esetén — a kormány a közeljövőben az Elnöki Tanács elé terjeszti. Az egyik a megyei népbírói tanácsok felállításáról és egyes büntetőeljárásrendelkezések módosításáról, a másik az 1956. október 23-át követően jogellenes külföldre

A magyar—szovjet barátság további elmélyítéséhez járult hozzá a Pjatnyickij-együttes szegedi vendégszereplése

A művészi siker valóságos diadalútja kísérte a Szovjetunió Állami Pjatnyickij Népi Együttesének eddigi magyarországi fellépéseit. A több budapesti, majd salgótarjáni, ózdi, miskolci, diósgyőri, debreceni, karcagi, ceglédi vendégszereplés után — mint már jeleztük — szombatra virradó éjjel megérkeztek Szegedre.

A 85 tagú együttes a Hungáriában szállt meg, majd a délelőtti folyamán a Magyar—Szovjet Társaság szegedi elnöksége nevében köszöntötte őket Dénes Leó elvtárs és Pásztori Béláné elvtársnő. A reggelizés közben kedves kis üttörőcsapat kereste fel őket, az Árpád téri iskola pirosnyakkendő üttörői és a szeretet szép virágait nyújtották át. Kormányos András VIII/b. osztályos tanuló pedig még talpraesett orosznyelvű rövid üdvözlést is mondott.

Kellemes emlékekkel

A délelőtti ismerkedéssel, városnézéssel telt el. Az együttes tagjainak túlnyomó többsége 1950-ben már járt Szegeden és — amint nem egy közülük elmondotta — kellemes emlékeket őriznek a városról. Kíváncsian érdeklődtek, hogy azóta miben fejlődött, lépett még előbbre városunk. Kuzmin elvtárs, az együttes hírneves művészi vezetője, az OSZFSZK népművésze, aki az idén éppen harminc esztendeje Pjatnyickij halála óta vezeti az együttest, ugyancsak szívesen emlékezik vissza az itt-

töltött időre és kijelentette a beszélgetések során: „Jóleső számunkra, hogy olyan község előtt léphetnek fel Szegeden, amely értékeli a művészetet és művészi bírálattal rendelkezik”.

Ismerkedés a várossal

A városnézés alkalmával ellátogattak az együttes tagjai a Textilművekbe is. Meleg szeretettel fogadták őket a dolgozók, s röviden tájékoztatták őket, hogyan megy a munka a szovjet gépeken. Két részre vált ezután a csoport: az egyik rész a Kársz utcán, a Beloiannisz téren sétált végig, megtekintette a Pantheon-t, majd meglátogatta a Juhász Gyula Művelődési Otthont, a másik csoport pedig az újszegedi uszodába ment át, s vidám lubickolással frissült fel.

Az ebédnél már újabb kedves küldöttség várta őket: a Margit utcai és a Mádách utcai üttörők népes csapata: 85 kisfiú, illetve kislány adott egy-egy szál gyönyörű rózsát az együttes minden tagjának.

Forró sikerű színházi est

Este 8 órára zsúfolásig megtelt a Szegedi Nemzeti Színház, s a megjelenteknek különlegesen szép élményben volt részük. A különböző orosz népviseletekben fellépő énekkar, a táncosok, a zenekarral együtt elragadó műsorral szórakoztatták a közönséget. Gazdag műsorukban — amelynek részletes is-

mertetésére visszatérünk — a lírikus daloktól a humoros énekszámokig és virtuóz táncokig az orosz ének- és tánc-kultúra teljes skáláját kaptuk. Az előadás végeztével a Magyar—Szovjet Társaság szegedi elnöksége nevében ajándékokkal teli hatalmas virágos kosarat nyújtott át két üttörő a vendégeknek, majd Dénes Leó elvtárs, a társaság szegedi elnöke pedig melegsávu köszönetet mondott a művészi élményért.

Még nagyobb barátsággal

— A kultúra fontos eszköz arra — hangoztatta a többi között beszédében —, hogy az emberek a barátság és a béke érdekében összekovácsolja. Ennek a nemes célnak a harcosai a Pjatnyickij-együttes tagjai, akik mai előadásukkal is bizonyosan hozzájárulnak országaink, népeink közötti barátság elmélyítéséhez.

További művészi sikereket kívánt még az együttesnek és a népek közötti barátság, a béke megvédése és a szocializmus építése terén minél nagyobb eredményeket. Beszéd végén a magyar—szovjet barátságot élte, amelyet a közönség is vele együtt éltetett hosszú, percekig tartó hatalmas tapsokkal.

Szavaira Kuzmin elvtárs, az együttes művészeti vezetője válaszolt.

Köszönetet mondott a szíves, meleg fogadtatásért. — Nagyon örülünk, hogy

(Liebmann Béla felvétele)

távozott személyek vagyoni jogi helyzetének rendezéséről szól.

Az országgyűlés mostani követő ülészakán kívánom benyújtani az új sajtótörvényt — jelentette ki a miniszter.

újra találkozhattunk — mondtotta többek között. — A nép azt mondja, hogy a népdal erősíti a barátságot, a dal a barátság hídját építi. Az az óhajunk, hogy fellépésünkkel Magyarországon, itt, Szegeden is a béke és a barátság ügyét szolgáljuk.

A szeretet ajándékai

Az előadás után a Hungáriában rendezett vacsora alkalmával több asztal telt meg azokkal a kedves ajándékokkal, amelyeket a szegedi dolgozók különböző küldöttségei hoztak. A Szegedi Kenderfonógyár népi hímzésű, pompás díszpárnát adott ajándékba, az Ingatlankezelő Vállalat vörös rózsacsokor kíséretében négy pár papucsot, a Borforgalmi Vállalat borosüvegekkel telt kosarat, a cipész, papucsos, női és férfiszabó, vas és fémpáncs, orvosi műszerész, vegyi, tömegcikk, bőröndös ktsz-ek halbicskákat, papucsokat, cipőket, női táskákat ajándékoztak, a NIVÓ Ktsz játékmackókat, a „Hungária” pedig gusztusos marcipános gyümölcskosarat, az Újszegedi Kenderszövő szép kristályvázát.

Mindezek szerény kifejezői annak a szeretetnek, amelyet a szegedi dolgozók az együttes, a szovjet művészek és a szovjet nép iránt éreznek. Ez fejeződött ki mindenfelé, amerre az együttes tagjai szombaton jártak és a forró sikerű előadás alkalmával is. Ma, vasárnap Kecskeméten lépnek fel, majd utána ismét Budapestre utaznak.

Ne feledje el!

Ma hajnali
2 órakor
az órát egy
órával előre
kellett már
igazítani!

Az igazi barát

Rendes a füzet, szép az írás, hibátlan a megoldás. A tanító bácsi mosolyogva adja vissza a szorgalmas kisdílnak a füzetét.

Nemesak a kislány boldog, hanem nevelője is. Az ilyen percek a nevelés sikeres percek, a sok-sok magyarázat, kitértő igyekezet gyümölcse a hibátlanul elkészült feladat. A dicséret a gyerek szívét is közelebb hozza a nevelőhöz, akire úgy tekint föl a kis nebuló, mint igazi barátára.

Bizalom és felelősség

A pedagógusokat köszönti ma az ország népe. Az óvodások, iskolások, középiskolák fiatallaga az intézetekben tartott ünnepségeken fejezte ki háláját azért az áldozatos munkáért, amellyel a nevelők a fiatal nemzedék embersonaságát, jellemét alakítják, tudását gyarapítják. A nevelők munkája különösen nagy jelentőséget kap most, az ellenforradalom utáni hónapokban. A vihar, amely egész népünkön végigsöpört, a pedagógusok között sem múlt el nyomtalanul. Mélyen megrendítette, válságba sodorta a pedagógusok igen nagy részét. Igaz, hogy nem sokan voltak, akik nyíltan is szembefordultak népi demokratikus államrendünkkel, de az is bizonyos, hogy igen hosszú és ellentmondásokkal, vívódásokkal teli út vezet el addig, hogy a pedagógusok eljussanak a párt és a kormány politikájának őszinte támogatásához.

Azok a válságok, melyek más dolgozó réteget is érintettek, s amelyek a pedagógus társadalomban is lezajlanak, a pedagógusok között sokkal élesebben jelentkeznek, élesebb a hatásuk a társadalomban is. Ezért van szükség arra, hogy a pedagógus társadalom többségével összefogva, türelmesen, de szívóssággal harcoljunk azért az egységért, amely a pedagógusok számára is nélkülözhetetlen. A pedagógusok azt a nemzedéket nevelik, amelynek végső sikerre kell vinnie a szocializmus építésének ügyét. Azt a nemzedéket, amely saját, közvetlen tapasztalataiból még kevesebbet fog tudni a kapitalista társadalom ellentmondásairól, mint mi. Azt a nemzedéket, amely a gyakorlati életben csak a szocialista építés közben jelentkező ellentmondásokkal fog találkozni. Nem szabad, hogy ez az új nemzedék a szocializmusért folyó harc közben törvényszerűen jelentkező ellentmondások láttán megegyezzen a múltba menekülő, és saját életérdekeinek ellenére segédkezet nyújtson a történelem menetét visszafordítani kívánó erőknek.

Ez a feladat azt követeli meg, hogy a nevelő nap, mint nap éljen együtt a néppel, lássa a nép gondjait-bajait, de ne csak lássa azt, hanem meg legyen a képessége arra is, hogy az élet által feltett kérdésekre a történelem igazságának, a haladás irányának megfelelő választ tudjon adni.

Tudjuk, hogy a pedagógus társadalomnak — mint az egész magyar társadalomnak — vannak még meg nem oldott, vagy most megoldás alatt álló kérdései. A legutóbbi fizetésrendezés, amely jelentős életszínvonal-emelkedést jelent a pedagógusok számára, azt mutatja, hogy a párt és a kormány vezetésében megvan a készség arra, hogy a pedagógusok jogos kívánságait teljesítse. A mai ünnepség is, — amelyen országsszerte több ezer pedagógus kitüntetéséket, pénzjutalmakat kap, azt bizonyítja, hogy a mi társadalmunk összehasonlíthatatlanul jobban becsüli a pedagógust, mint a Horthy-fasizmus magyarkodó rendszere becsülte.

Ahogy múltak a hetek, úgy rendeződnek az emberek fejében a gondolatok, úgy áll helyre a gondolkodásban is az a rend, amit október vihara olyan veszélyesen felkavar. A válságból kilábaló lelkekben újra felébred és növekszik a bizalom és a felelősség a szocializmust építő rend iránt. A pedagógusnapon a magyar élet fontos örökei álló pedagógusokat arra kérjük, hogy segítsék ennek a bizalomnak a kialakulását, állandó erősödését. Hogy a mai pedagógus társadalomról is, — úgy, mint a múlt évszázad nagy reformmozgalmának haladó nevelőiről, — a történelem öntudatos formálóiént emlékezzék meg az utókor.